

Bemærkninger om de stillede Ændringsforslag.

Det første Ændringsforslag er stillet af den høje Indenrigsminister og gaar ud paa at forandre § 1 saaledes, at den Bestemmelse, som nu findes i Lovforslaget om, at ogsaa Næringsvirksomhed, som er beslægtet med de i Paragraffen nævnte, skulde kunne optages paa Vedtægterne for bunden Næring, skal udgaa. Der er jo rejst Indvendinger mod dette ubestemte Begreb „beslægtet Næringsvirksomhed“, og den højtærede Minister har ment at burde tage Hensyn til disse Indvendinger, og Udvalget er ogsaa blevet enig om at lade denne Bestemmelse udgaa af Lovforslaget, og slutter sig altsaa til Indenrigsministerens Forslag. Der vil som Følge heraf for Fremtiden ikke kunne optages under bunden Næring andre Næringer end dem, der falde ind under de i § 1 nævnte. — Ændringsforslag under Nr. 2 er stillet af Udvalget, og gaar ud paa at ligestille Driften af Sporveje med Driften af Jærnbaner, og altsaa at erklære begge disse Forretninger for at ligge uden for den almindelige borgerlige Næringsdrift. Udvalget har stillet dette Forslag ud fra den Betragtning, som jeg tror særlig fra den højtærede Ministers Side blev gjort gældende ved 2den Behandling, at Sporvejsdrift lige saa vel som Jærnbanedrift er knyttet til Koncession, og at det som Følge deraf synes at være uforment eller ikke en Gang i sin Orden, at man optager Sporvejsdrift som almindelig borgerlig Næring, og fordrer anden særlig Adkomst dertil.

Til § 4 angaaende Skipperes Handelsret har hele Udvalget stillet et Ændringsforslag under Nr. 3, der suppleres af det Ændringsforslag, der findes under Nr. 6. Det høje Ting vil erindre, at ved 2den Behandling blev med Hensyn til Skipperes Handelsret fastholdt den for Tiden gældende Ret, som de efter § 38 og 39 i Loven af 1857 have til at komme til Havnene og sælge deres Varer, men samtidig blev af Lovforslaget udstemt en Bestemmelse, som svarer til § 40 i den nugældende Lov, der omhandler Skipperes Ret til at afholde Auktioner. Ved yderligere Forhandling i Udvalget er man bleven enig om at give en mere rationel Bestemmelse for Skipperes Handelsret end den, der for Tiden findes, og navnlig at give Skipperne Ret til uden særlig Adkomst at afsætte i stort og i smaat i 3 Uger en stor Mængde Varer, som maa henregnes til Næringsmidler og til Landmandsprodukter, og det er det, som er udtrykt i det første Stykke af Æn-

dringsforslag under Nr. 3. Man har ved dette Forslag ikke, saaledes som den nugældende Lov gør, skelnet imellem, om disse Produkter ere indførte fra Ind- eller Udlandet. I det andet Stykke har man derimod begrænset Skippernes nuværende Handelsret saaledes, at naar de komme med Tømmer, Trælaster eller Stenkul, kunne de ikke uden særlig Næringsadkomst sælge dette til andre end handelsberettigede, og i dette sidste Tilfælde skal Kommunalbestyrelserne være berettigede til med Indenrigsministeriets Samtykke at lægge en vis Afgift paa en saadan Handelsret. I Forbindelse dermed staar, som jeg alt har nævnt, Ændringsforslaget under Nr. 6, hvorefter der indrømmes de Skipperne, der have gjort Brug af den nys nævnte Ret efter § 4, Lov til efter de 3 Ugers Forløb at bortsælge Resterne af deres Ladning ved offentlig Auktion, en Ret, som de vanskelig vilde kunne undvære, som er udgaaet ved 2den Behandling, men som vi nu altsaa ere bleven enige om at indsætte igen under denne Form.

Ændringsforslaget under Nr. 4 vedrører Hustruer med Særejendom, angaaende hvilke vi ere enige om, at de maa have Adgang til selvstændig Næringsbrug ligesom Manden, men der blev ved 2den Behandling taget Forbehold om, at denne Bestemmelse ikke skulde kunne benyttes til Omgaaelse af andre Bestemmelser i Næringsloven. Det er dette, der foreslaas ordnet her ved Ændringsforslaget under Nr. 4, der gaar ud paa, at Hustruer kun kunne faa denne særlige Næringsadkomst, naar den ikke gaar ud paa et Erhverv, som er uforeneligt med det, Manden driver, og Manden heller ikke i Henhold til § 45 har forbrudt en lignende Næringsadkomst. Hvis en saadan Bestemmelse ikke bliver vedtagen, maa man jo befrygte, at en saadan Adgang for Hustruer med Særejendom til at erholde Næringsadkomst i forekommende Tilfælde vil kunne medføre, at Lovgivningen i de antydede Retninger vil blive illusorisk. — Ændringsforslaget under Nr. 5 er en ren Redaktionsændring, som jeg ikke skal opholde mig videre ved. Ændringsforslaget under Nr. 6 har jeg alt omtalt.

Ændringsforslagene under Nr. 7, 8 og 9 omhandle Døds- og Konkursboers Adgang til at fortsætte Forretningen og realisere Varebeholdningen. Det vil uden Tvivl være ærede Medlemmer bekendt, at denne Ret for Konkurs- og Dødsboer til at fortsætte Forretningen og realisere Boets Beholdninger i mange Tilfælde ere udøvede